

[Ehha Strange.]

tror ikke, vi er fundamentalt uenige i selve spørgsmålet om forbrugerindflydelse.

Når jeg sagde, at cirkulæret ikke var kendt, så er det muligt, jeg ikke husker datoerne, men jeg mener ikke, jeg har fået det i hænde, inden jeg har udarbejdet dette lovforslag. Derfor kan der godt være en overlapning af datoer til den ene og til den anden side. En ting er, hvornår et cirkulære er dateret, en anden ting er, hvornår jeg får det i hænde. En ting er, hvornår jeg indleverer et lovforslag til folketingets sekretariat, en anden ting er, hvornår det bliver fremsat. Der er altså nogle datooverlappinger dér, som jeg ikke synes at vi behøver at skændes om.

Jeg vil bare lige tilføje, at dette her naturligvis også går videre, og at jeg nok havde fremsat det alligevel, fordi det er et organ, der skal sikre både forbrugere og medarbejdere indflydelse, ikke kun forbrugere.

Poul Dam (SF):

Fru Inge Fischer Møller henviste til nogle socialdemokratiske intentioner, der var nedfældet i en betænkning. Man må have os undskyldt. Socialdemokratiske intentioner har vi været ude for mange af — de bliver ikke alle til virkelighed.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m. v. [af Knud Jespersen m. fl.].

(Lovforslag nr. 47. Fremsat 22/10 75).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):

Det lovforslag, som kommunisterne har

fremsat, tager sigte på at standse udstedelsen af de såkaldte konvertible obligationer. Det drejer sig om obligationslån, som udbydes af aktieselskaber. Ejerne af disse obligationer får deres penge forrentet, og desuden får de adgang til på et senere tidspunkt at ombytte deres obligationer med aktier i det selskab, som har udstedt obligationerne.

Ved ombytningen giver de hidtidige långivere afkald på en renteindtægt og får i stedet udbytte af deres aktier. Skattepligtige personer må betale indkomstskat både af renteindtægt og af aktieudbytte. For aktieselskabet er der derimod en skattemæssig fordel ved at optage lån i stedet for at udstede aktier. Renteudgifter i forbindelse med obligationslån kan ligesom andre renteudgifter fradrages ved opgørelsen af selskabets skattepligtige indkomst. Det kan udbyttet til aktionærerne derimod ikke. Derfor kan selskabet spare selskabsskat ved at udstede konvertible obligationer, men kun indtil obligationen ombyttes med aktier.

Det er denne besparelse i selskabsskat, som forslagsstillerne søger at bremse ved at foreslå, at renteudgifter i forbindelse med konvertible obligationslån ikke skal kunne fratrækkes ved opgørelsen af aktieselskabets skattepligtige indkomst. Derved bliver selskabet beskattet af den del af indkomsten, der anvendes til betaling af obligationsrenterne.

Hvor obligationerne er udformet på den måde, at obligationsejeren efter en årrække, f. eks. 5 år, kan vælge, om han vil kræve obligationen indløst til pari eller have aktier i stedet, har selskabet samme forpligtelser som enhver anden kreditor, og det kan være vanskeligt i disse tilfælde at begrunde, at selskabet ikke skulle have fradragsret for renterne.

Efter min opfattelse er det i øvrigt yderst tvivlsomt, om forslaget i givet fald ville virke efter sin hensigt. Der skal ikke megen fantasi til at forestille sig, at selskaberne vil gå over til at udstede to sæt dokumenter, nemlig dels en almindelig obligation, dels et dokument, der giver obligationskøberen ret til senere at tegne aktier i selskabet. Disse to rettigheder kan eventuelt omsættes hver for sig, og i så fald er det nok tvivlsomt, om man kan nægte aktieselskaberne ret til at